

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120237445
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120237445.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudkýň JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Renáty Deákovej, ako členiek senátu, v spore žalobcu Stavebné bytové družstvo Banská Bystrica, IČO: 00170071, so sídlom v Banskej Bystrici, Zelená č. 1, proti žalovanému U. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v W. W., P. č. XXXX/XX, o zaplatenie 510,62 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 18Csp/12/2020-63 zo dňa 29.09.2020, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v časti prvého výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 157,45 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 157,45 € od 20.02.2020 do zaplatenia (časť prvého výroku) **p o t v r d z u j e**.

V prevyšujúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu v tomto rozsahu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 510,62 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 510,62 € od 20.02.2020 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok) a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania (druhý výrok).

1.2 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého „žalovaný je od roku 2011 výlučným vlastníkom v celosti bytu č. XX nachádzajúceho sa na šiestom poschodí bytového domu súp. č. XXXX vo vchode č. XX v W. W. na P. ulici vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu s spoluvlastníckeho podielu k pozemkom parc. č. O. XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX o veľkosti XXXX/XXXXXX zapísaného na LV č. XXXX vedenom pre k.ú. H.; žalobca ako správca vykonáva podľa zmluvy o výkone správy č. 146/2007 zo dňa 07.12.2007 správu bytového domu súp. č. XXXX v W. W. na ulici P. č. XX, č. XX, č. XX, č. XX a č. XX; podľa čl. V ods. 2 zmluvy o výkone správy č. 146/2007 zo dňa 07.12.2007 sú vlastníci bytov a nebytových priestorov povinní v súlade so zmluvou o výkone správy poukazovať na účet správcu mesačne vopred preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv najneskôr do posledného dňa predchádzajúceho kalendárneho mesiaca; výšku preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv určia vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome; v zmysle čl. VI ods. 3 zmluvy o výkone správy č. 146/2007 zo dňa 07.12.2007 vyúčtovanie nákladov za poskytované plnenia spojené s

užívaním bytov a nebytových priestorov pre všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome zabezpečí správca najneskôr do 31.05. nasledujúceho roka; vyúčtovaním zistený nedoplatok je vlastníkom bytu a nebytového priestoru povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia vyúčtovania; podľa prehľadu o nedoplatku za dodávky a služby spojené s užívaním bytu mal žalovaný k 30.04.2019 nedoplatok v sume 157,45 €, ktorá skutočnosť vyplýva aj z vyúčtovania dodávok tepla, TÚV, vodného a stočného, ostatných dodávok a služieb spojených s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2018 do 31.12.2018 vystaveného dňa 10.05.2019; ďalej predpísané zálohy za mesiace 6-12/2019 boli spolu v sume 383,65 € (správne malo byť 389,65 €), keď zálohové platby od 01.02.2019 boli v sume 60,49 € a zálohové platby od 01.07.2019 boli v sume 54,86 €, skutočne prijaté platby v mesiacoch 5-12/2019 boli v sume 150,- €, t.j. stav konta k 31.12.2019 predstavuje nedoplatok v sume 239,65 €; prepísané zálohy za mesiace 1-2/2020 sú v sume 113,52 €, keď zálohové platby od 01.02.2020 sú v sume 58,66 €, skutočne prijatá platba v mesiaci 1/2020 bola 0,- €, t.j. nedoplatok k 31.01.2020 predstavuje celkom 510,62 €“.

1.3 Podľa právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie je žaloba žalobcu v plnom rozsahu dôvodná; súd prvej inštancie najskôr uviedol, že „predmetom sporu je vymáhanie nedoplatku z vyúčtovania za rok 2018 a mesačných preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv a mesačných úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu žalovaného (...) za obdobie od 05/2019 do 02/2020“; v rámci posúdenia vecnej legitímácie strán v spore dospel k záver, že „žalovaný je pasívne vecne legitimovaný v danom spore, keď podľa čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXXX je výlučným vlastníkom bytu č. XX nachádzajúceho sa vo vchode č. XX bytového domu so súp. č. XXXX, pričom podľa § 10 ods. 1 prvá veta a § 10 ods. 6 prvá veta zákona č. 182/1993 Z. z. je vlastníkom bytu povinný v súlade so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv a mesačne vopred uhrádzať úhrady za plnenia na účet domu v banke“ a súčasne žalobca je aktívne vecne legitimovaný v spore, pretože „ako správca bytového domu súp. č. XXXX, čo je zrejme zo zmluvy o výkone správy č. 146/2007, je oprávnený a zároveň povinný sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a vymáhať vzniknuté nedoplatky (§ 8b ods. 1 písm. e/ zákona č. 182/1993 Z. z.)“; súd prvej inštancie považoval za preukázané, že „nedoplatok žalovaného z vyúčtovania dodávok tepla, teplej úžitkovej vody, vodného, stočného a ostatných služieb spojených s užívaním bytu žalovaného za obdobie od 01.01.2018 do 31.12.2018 zo dňa 10.05.2019 predstavuje sumu 157,45 €, ďalej nedoplatok na predpísaných mesačných zálohách k 31.12.2019 predstavuje sumu 239,65 € a nedoplatok za mesiace 1-2/2020 predstavuje sumu 113,52 €, t.j. celkový nedoplatok žalovaného k 31.01.2020 je v sume 510,62 €“; súd prvej inštancie argumentoval, že „povinnosť vlastníka bytu uhradiť žalobcovi vyúčtovaním zistený nedoplatok do 30 dní odo dňa doručenia vyúčtovania vyplýva z článku VI ods. 3 zmluvy o výkone správy č. 146/2007 zo dňa 07.12.2007, ktorá je záväzná pre všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome; rovnako je v súlade so zákonom č. 182/1993 Z. z. v zmluve o výkone správy upravená aj povinnosť vlastníka bytu poukazovať na účet správcu mesačne vopred najneskôr do posledného dňa predchádzajúceho kalendárneho mesiaca preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru“; súd prvej inštancie zdôraznil, že „žalovaný skutkový stav tvrdený žalobcom nepoprel ani nespochybnil, nebolo teda v konaní sporné, že žalovaný má nedoplatok na vyúčtovaní titulom vyúčtovania dodávok tepla, teplej úžitkovej vody, vodného a stočného, ostatných dodávok a služieb spojených s užívaním bytu č. XX za obdobie od 01.01.2018 do 31.12.2018 v sume 157,45 € a rovnako nebolo sporné, že žalovaný žalobcovi neuhradil ani zálohové platby za mesiace 5/2019 až 2/2020“; súd prvej inštancie poukázal na to, že „jediná procesná obrana žalovaného spočívala v jeho argumentácii, že nezaplatením zálohových platieb sa nemôže dostať do omeškania a teda nemôže mu vzniknúť dlh, pretože prípadný nedoplatok je možné vyčísliť len pri ročnom riadnom vyúčtovaní“, na čo súd prvej inštancie uviedol, že „takáto obrana žalovaného neobstoí, pretože absencia vyúčtovania neoprávňuje vlastníka bytu k neplneniu povinnosti riadne a včas platiť predpísané preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru (...); ustanovenie § 10 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. je kogentnej povahy a určuje vlastníkom obligatórnu povinnosť uhrádzať príspevky do fondu (...); tieto úhrady napriek použitému pojmu „preddavok“ nemajú charakter zálohových platieb, t.j. nejde o preddavok v pravom slova zmysle, keď tieto platby sa nevracajú, ako je tomu v prípade zálohových platieb za poskytované plnenia, pri ktorých po vykonaní ročného zúčtovania môže vzniknúť buď preplatok, ktorý sa vlastníkovi vracia, alebo nedoplatok, ktorý bude musieť vlastníkom doplatiť; navyše doterajší vlastníkom bytu nemá právo na vrátenie alikvotnej časti zostatku fondu prevádzky, údržby a opráv od správcu ani v prípade prevodu alebo prechodu vlastníctva bytu v dome (§ 10 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z. z.); v prípade úhrad za plnenia ide síce o tzv. zálohové platby, ktoré sú však vlastníci v zmysle § 10 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z.

z. povinní platiť mesačne vopred v súvislosti s užívaním, resp. vlastníctvom bytu v bytovom dome s tým, že splatnosť uvedených platieb je rovnako upravená v zmluve o výkone správy (čl. V ods. 2); navyše správca je v zmysle § 8b ods. 2 písm. e) zákona č. 182/1993 Z. z. povinný sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a prípadne nedoplatky vymáhať; z vyššie uvedených dôvodov tak súd nielen nedoplatok z ročného vyúčtovania, ale aj nároky žalobcu na zaplatenie preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv, ako aj na zaplatenie mesačných zálohových platieb za plnenia považuje za právne vymáhateľné už od momentu ich splatnosti“; súd prvej inštancie preto považoval žalobu žalobcu za dôvodnú, pretože „nemal v konaní preukázané, že by žalovaný uhradil žalobcovi nedoplatok z vyúčtovania za rok 2018, ako ani predpísané preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv a mesačné zálohové platby za plnenia za obdobie od 05/2019 do 02/2020, resp. že by jeho povinnosť zaplatiť žalobcovi predmetný dlh zanikla iným spôsobom ako splnením“; z dôvodu omeškania žalovaného s plnením priznal žalobcovi aj uplatnené príslušenstvo v podobe úrokov z omeškania; na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel.

1.4 Súd prvej inštancie ťažiskovo rozhodol s poukazom na ustanovenia § 6 ods. 1, § 6 ods. 2 písm. d), § 7b ods. 5, § 8b ods. 1 písm. e), § 10 ods. 1 prvá veta, § 10 ods. 6 prvá veta zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 182/1993 Z. z.“) v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z.; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému plnú náhradu trov konania.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný včas odvolanie zo dňa 07.11.2020 (č.l. 75 spisu v spojení s č.l. 77 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu; vyjadril názor, že „uvedené rozhodnutie OSBB je nesprávne, pretože súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym zisteniam“; v odvolaní poukázal na skutočnosť, že „žalobca sa voči nemu zaplatenia dlžnej sumy 510,62 € domáha s odôvodnením, že neplatil pravidelné mesačné zálohové platby za užívanie jednoizbového bytu, ktorého je vlastníkom v dome, kde je žalobca správcou“; zdôraznil, že žalobca dlžnú sumu vypočítal „jednoduchým prevodom veľkosti sumy mesačných preddavkových platieb“, pričom súd prvej inštancie „nezaplatené preddavkové platby nesprávne vyhodnotil ako dlžnú sumu a bez ďalšieho dokazovania mu určil zaplatiť dlžnú sumu žalobcovi“; argumentoval, že „preddavková platba je suma, ktorá sa platí, kým skutočná výška sumy za služby spojené s užívaním bytu nie je známa“, pričom „logickým záverom tejto definície preddavku je skutočnosť, že pokiaľ nie je možné určiť výšku skutočnej platby, nie je možné určiť ani výšku tvrdeného dlhu, ktorý nemôže byť určený jednoduchým prevodom preddavkov“; súdu prvej inštancie preto vyčítal, že „mal dospieť k tomu, čo vydáva žalobca za dlžnú sumu (...), pretože skutočná výška dlhu (nedoplatku) sa dá určiť podľa vyúčtovania skutočných platieb a len pri vyúčtovaní a v tom čase, kedy je vytvorené, pretože všetky položky vyúčtovania sú pohyblivé a správca nemá okrem svojej odmeny vplyv na výšku vyúčtovanej sumy“; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanej spore nevykonali odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku o vyhovení žalobe žalobcu v rozsahu o zaplatení sumy 157,45 € s príslušenstvom podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil a v prevyšujúcej časti rozsudok

súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. zrušil a v tejto časti mu vec podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

4.4 Podľa § 391 ods. 1 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

4.5.1 Odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné.

4.5.2 Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanom spore boli splnené zákonné podmienky na vyhovenie žalobe žalobcu v časti o zaplatenie sumy 157,45 € s príslušenstvom; pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol v tomto rozsahu postačujúci skutkový stav veci, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní tak nebolo v tomto rozsahu potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.); zo skutkových zistení súdu prvej inštancie vyplýva, že žalovaný je výlučným vlastníkom bytu, vo vzťahu ku ktorému uplatnil žalobca žalovanú sumu; vyúčtovaním zo dňa 10.05.2019 bol zistený nedoplatok žalovaného na dodávkach tepla, teplej úžitkovej vody, vodného, stočného a ostatných služieb spojených s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2018 do 31.12.2018 v sume 157,45 €; povinnosť zaplatiť vyúčtovaním zistený nedoplatok (§ 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z.) vyplýva žalovanému zo zmluvy o výkone správy zo dňa 07.12.2007 (článok VI ods. 3 zmluvy); vykonanie samotného vyúčtovania, jeho výsledok (zistený nedoplatok) ani jeho doručenie žalovanému neboli medzi stranami sporné; nakoľko žalovaný ako vlastníka bytu nezaplatil žalobcovi vyúčtovaním zistený nedoplatok za rok 2018 v sume 157,45 € považoval aj odvolací súd napadnutý rozsudok v tomto rozsahu za vecne správny spolu s prisúdeným príslušenstvom v podobe úrokov z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka); odvolanie žalovaného v tomto rozsahu preto nebolo dôvodné; žalovaný v podanom odvolaní ani osobitne nenamietal proti vyúčtovaním zistenému nedoplatku, keď práve v podstate argumentoval, že nedoplatku sa možno domáhať až na základe vykonaného vyúčtovania, kedy bude zrejmý skutočný dlh na preddavkoch do fondov a ostatných plneniach spojených s užívaním bytu; na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o vyhovení žalobe v rozsahu o zaplatenie sumy 157,45 € s príslušenstvom (časť prvého výroku) ako vecne správny potvrdil.

4.5.3.1 Odvolací súd dospel k záveru, že vo zvyšnej časti je odvolanie žalovaného dôvodné; pri posudzovaní dôvodnosti odvolania v tejto časti vychádzal odvolací súd vzhľadom na posudzovanú problematiku vo všeobecnosti z názoru, že:

(1) platenie preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv ako aj platenie úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu predstavujú v zmysle § 10 ods. 1 a 6 zákona č. 182/1993 Z. z. zákonnú povinnosť vlastníka bytu (žalovaného), ktorá sa premietla aj do uzavretej zmluvy o výkone správy zo dňa 07.12.2007; platenie poplatku za výkon správy predstavuje zmluvnú povinnosť vlastníka bytu (žalovaného);

(2) v prípade omeškania vlastníka bytu (žalovaného) so zaplatením splatného preddavku do fondu alebo splatného plnenia spojeného s užívaním bytu vzniká nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z jednotlivých dlžných súm a to za obdobie odo dňa nasledujúceho po ich splatnosti až do ich zaplatenia, resp. do dňa ich vyúčtovania správcom (žalobcom) alebo do dňa, kedy mal správca (žalobca) povinnosť ich vyúčtovať (podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr);

(3) správca (žalobca) sa nemôže domáhať zaplatenia preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv ani úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu po vykonaní ich vyúčtovania, resp. po dátume, kedy mal povinnosť ich vyúčtovať urobiť (podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr);

(4) nárok na úroky z omeškania z nezaplatených splatných preddavkov a úhrad, ktorý vznikol do vykonania vyúčtovania preddavkov a úhrad, resp. do dňa, kedy mal správca (žalobca) povinnosť ich vyúčtovať urobiť, však nezaniká.

4.5.3.2 V prejednávanej spore nebola medzi stranami sporná výška jednotlivých preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv za byt žalovaného ani výška jednotlivých úhrad zaplnenia spojené s užívaním bytu žalovaného; nebolo sporné ani to, že žalovaný preddavky ani úhrady nezaplatil; súčasne je zrejmé, že spor medzi žalobcom a žalovaným má primárne základ v zmluve o výkone správy zo dňa 07.12.2007, keď zmluva o výkone správy predstavuje vo vzťahu medzi žalobcom ako správcom a žalovaným ako vlastníkom bytu spotrebiteľskú zmluvu (porovnaj napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/172/2019 zo dňa 19.08.2019); prejednávany spor je preto nutné považovať za spotrebiteľský spor (§ 290 C.s.p.), v rámci ktorého môže súd vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz (§ 295 C.s.p.); povinnosť súdu obstaráť alebo zabezpečiť dôkaz ako aj povinnosť súdu vykonať takýto dôkaz v spotrebiteľskom spore prichádza do úvahy ohľadne skutkového tvrdenia spotrebiteľa, ktoré zostalo medzi stranami sporné, pretože ustanovenie § 295 C.s.p. nevyklučuje (nenahrádza) povinnosť spotrebiteľa v spotrebiteľskom spore pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (§ 150 ods. 1 C.s.p.), t.j. súd nemôže (s poukazom na ustanovenie § 295 C.s.p.) ani v spotrebiteľskom spore vykonávať dokazovanie ohľadne tvrdení, ktoré spotrebiteľ v spore nepredniesol; žalovaný namietal, že sporná povinnosť na zapltenie žalovanej sumy mu môže vzniknúť až po vykonaní vyúčtovaní (skutkové tvrdenie vykonania vyúčtovania za jednotlivé žalované obdobia tak bolo medzi stranami sporné); z vykonaného dokazovania (zmluva o výkone správy), nesporných skutkových tvrdení strán ako aj zo samotného zákona (§ 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z.) je zrejmé, že žalobca mal povinnosť vykonať vyúčtovanie vždy najneskôr do 31.05. nasledujúceho roka, t.j. z hľadiska prejednávanej spore pokiaľ ide o uplatnené preddavky a úhrady za rok 2019 do 31.05.2020 a preddavky a úhrady za rok 2020 (mesiace január 2020 a február 2020) do 31.05.2021; súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom dňa 29.09.2020, t.j. v čase, kedy malo byť už vyúčtovanie za rok 2019 zo strany žalobcu vykonané; bolo preto povinnosťou súdu prvej inštancie pred rozhodnutím napadnutým rozsudkom vyzvať žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení (§ 150 ods. 2 C.s.p.) a následne (podľa obsahu odpovede) obstaráť dôkaz v podobe vykonaného vyúčtovania; po vykonaní vyúčtovania už neprichádza do úvahy uplatnenie nároku na samotné preddavky do fondov a zálohy na úhrady spojené s užívaním bytu, pretože vyúčtovaním je zistený konečný preplatok alebo nedoplatok, ktorý následne môže byť predmetom súdneho sporu (v prípade jeho nezaplatenia riadne a včas); pokiaľ tak súd prvej inštancie neurobil, nemohol mať zistený dostatočný skutkový základ pre svoje rozhodnutie ohľadne zvyšnej časti uplatneného nároku, pričom uvedený nedostatok v procesnom postupe súdu prvej inštancie nie je (vzhľadom na zásadne opravný charakter odvolacieho konania) účelné napraviť v odvolacom konaní; v dôsledku nesprávneho procesného postupu nevykonal súd prvej inštancie všetky potrebné dôkazy (§ 295 C.s.p.), keď toto nie je účelné vykonať zo strany odvolacieho súdu; na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je nevyhnutné v prevyšujúcej časti zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p.) a vec mu v rozsahu zrušenia vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanej spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalovaný podané odvolanie odôvodnil výslovne tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a obsahovo tým, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.), keď tento záver vyvodil odvolací súd z námietky žalovaného v odvolaní, že súd prvej inštancie „mal dospieť k tomu, čo vydáva žalobca za dlžnú sumu (...), pretože skutočná výška dlhu (nedoplatku) sa dá určiť podľa vyúčtovania skutočných platieb“, čo je námietka nesprávneho právneho posúdenia a nie nesprávnych skutkových zistení z vykonaných dôkazov. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie z vykonaných dôkazov ako aj právne posúdenie veci vo vzťahu k vyhoveniu žalobe žalobcu v časti o zapltenie sumy 157,45 € s príslušenstvom sú však podľa odvolacieho súdu správne a obsahom

uplatnených odvolacích dôvodov sa ich podľa odvolacieho súdu žalovanému nepodarilo spochybníť (bod 4.5.2 odôvodnenia); v ostatnom rozsahu považoval odvolací súd odvolanie za dôvodné, pretože súd prvej inštancie vo vzťahu k zostatku žalovanej sumy s príslušenstvom rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, preto je jeho právneho posúdenie veci v tomto rozsahu predčasné (body 4.5.3.1 a 4.5.3.2 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o vyhovení žalobe v rozsahu sumy 157,45 € s príslušenstvom čiastočne potvrdil a v prevyšujúcej časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a v tejto časti mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.). Odvolací súd zrušil aj závislý výrok (§ 379 písm. a/ C.s.p.) napadnutého rozsudku o trovách konania, ktorý v dôsledku čiastočného zrušenia rozsudku stratil svoj podklad a aj v tejto časti vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

8.1 Podľa § 391 ods. 3 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

8.2 V ďalšom konaní bude súd prvej inštancie postupovať v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesného útoku a prostriedkoch procesnej obrany (§ 149 a nasledujúce C.s.p.), resp. v súlade s ustanoveniami o dokazovaní (§ 185 a nasledujúce C.s.p. a § 295 C.s.p.); súd prvej inštancie predovšetkým zistí ďalšie skutočnosti nevyhnutné pre rozhodnutie, t.j. vykonanie vyúčtovania za rok 2019 (v závislosti od okamihu ďalšieho rozhodnutia vo veci prípadne aj za rok 2020), posúdi vplyv výsledku vyúčtovania na predmet konania a dôvodnosť žaloby (bod 4.5.3.1 odôvodnenia) a vo veci opätovne rozhodne; svoje rozhodnutie súd prvej inštancie primeraným spôsobom odôvodní.

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).